

Rok narození 1957

Mám třicet vnoučat. Celý život jsem byl řidičem z povolání. Pocházím z východního Slovenska od Prešova, tam jsem se narodil. Bylo nás jedenáct. Můj táta zažil koncentrák, Osvětim a Buchenwald. Táta byl partyzánem u Ludvíka Svobody, to byl armádní generál, pak se stal prezidentem. Bojoval na Dukle. Chytili ho a poslali do koncentráku. Vrátil se pak živý, ale nemocný. Vrátilo se jich asi třicet, někteří utekli, někteří až po vysvobození Američany.

Já jsem odmalička makal, přitom jsem studoval, jsem vyučený opravář inženýrských strojů s nástavbou mechanizátor. Vychoval jsem dvanáct dětí. Sourozenci žijí různě, někteří jsou vyučení, někteří tu možnost neměli, protože jsme nebyli moc při penězích. Jedna sestra je v Anglii.

Maminka byla v domácnosti, táta dělal v živočišné výrobě. Bydleli jsme asi na třiceti místech, pořád jsme se stěhovali z místa na místo.

Přišli jsme do Čech na nábor melioračních podniků, prováděli čištění kanalizací, práce byla každou chvíli v jiném městě, proto jsme se tolik stěhovali. Ze slovenské školy jsme museli přejít do české. Když mi bylo sedm, přistěhovali jsme se do Golčova Jeníkova, kam jsem začal chodit do školy. Pak jsme se stěhovali do Zruče nad Sázavou, do Kutné Hory, Čáslavi, Kolína, Českého Meziříčí, kde jsem chodil do zemědělské školy, ale přitom jsem musel pracovat. Když jste tehdy chtěli jít do učení, museli jste podepsat, že po vyučení se vrátíte na minimálně tři roky pracovat do družstva, kde jste se vyučili. V tom družstvu jsem pak vydržel patnáct let. Pak jsem se přišel do Jaroměře, kde jsem dělal na Kaře a založil jsem tu rodinu.

1989 Mělo to dobrou stránku, měli jsme už demokratické strany, ale na druhou stranu to způsobilo velkou chudobu a chudí lidé nemají doteď dovolání. Dneska ta doba je úplně jiná. Je sice demokratická, ale není dobrá, protože vidíte sami, že ve vládě se neshodne ani jeden.

Myslím, že za socialismu se měli lidi líp, protože nebylo tolik krádeží, loupeží. A všichni museli dělat, bez rozdílu, jestli je černej nebo bílej, což bylo vynikající. Romské rodiny měly možnost studovat.

Některé moje děti studovaly, jiné na to nemají buňky. Dcera Lucie má dva výuční listy, Radek je vyučený zámečnick.

O Vánocích tady tři nebo čtyři stoly obložím jídlem. Chlebíčky, bramborovým salátem, řízky, jídlo přináší i hosté. Máme stromeček, dárky. Vaří se plněné zelí- holubky, goja.